

Στη Μαΐδα Ποσειδωνία

28/11/25.

Ποσειδωνία νεκρά

Μέ' δακρυβρέκτα φιλιά' μ' έραγκαλιόματα, μέ' σδαρακλικούς' δρυήρους σέ'
αροισίμων οι συγγενή' σου στή' λευκαία σου υαλοκία. Μέ' κρημάλα
σέ' αρροσίμων γιαλί' μόνον αὐτά' μωροί' τὰ' έκφράσαν' τὸν πόνο, τὸν
βαδνί' πόνο, τὸν τὸν ἀγέκεν ἡ στερησί' σου. Μέ' γάματα μόνον, γιαλί'
μέ' γόγια είναι' ἀνεκφραβή' τί' λείπει πόνο. Τί' ἄλλο μωροί' τὰ' κάμουν;
οἱ μικροί' ἄνθρωποι αρροτά' σὸ' μωδύριο τὸν δανάλου ἀπαρά' τὰ' κρηφούν;
να' κρηφούν' ἐδὲ, τὴν ἀγάπην τὸν σου' ἔχασαν;

Ἀδέλφια καὶ γονί' συγγενή' καὶ φίλοι μ' ὅσοι σέ' γυρίσαν, ἤσαν ἐδὲ
γύρω σου μὲ' συμπέρινα τὰ' κρημάγια, μέ' συντριμμένη' τὴν καρδιά' για'
να' σέ' κρηφούν' ἤσαν σου δώσαν' τὸν λευκαίον. Δοπασμό' καὶ τὰ'
έκφράσαν' τὴν ἀληθινὰ ἀγάπην καὶ τὴν δριψή' τὸν μαζί'.

Οἱ σπαδάφει' σου τὸν βίβη σπαγγέλιον, ἐπ' ὅ' ὅσοιον ἔργασίκες για' ἕνα
χροίον μὲ' δαυτὴ' διδασκαλίσα μὲ' δαυμαδὴν εὐαμέ' εἰσα, ~~μὲ'~~ καὶ
καρποφόρον ὄρεξιν, ~~καὶ~~ παιδοφρικλοί' εὐδερικὰ πόνο σέ' βασάνησαν
καὶ τὸ' ἔφαθον σὺ καὶ δέ' σ' ἀφίματ' με' ἀποχέ' καὶ σ' ἔδκησ' ἵα
να' σικύοις τὸ' βαρὺ' φορτίον καὶ ἀνεξέλετο, ἔρχομαι μὲ' τὰ' μικρὰ
μαδύλκια σου, καὶ παραδέκον' ἐδὲ κι' αὐτὰ' διημμένα, να' σου ἀρροσφέρω
~~τὸ~~ τὸ' γοιουδένιο αὐτὸ' στεγαῖν, ἐπ' ἔδουξε τὴν ἀληθινὰ ἀγάπην, τὴν.

Ἀληθινὰ σου ἡ γυνίκα.

(ex tempore).